

F. t. l. vedr. social service og lov om hjemmesygeplejerskeordninger

grundtakstfinansiering:

Visitationsprocessen begynder normalt med, at kommunen foretager undersøgelser og vurderer sagen med henblik på at finde den hjælp, som borgeren har behov for. I sager om anbringelse af børn uden for hjemmet kan der være behov for at få klarlagt, om der er tilstrækkelige grunde til at barnet bør anbringes uden for hjemmet, eller om problemerne eventuelt kan afhjælpes ved at sætte ind med andre støtteforanstaltninger. Herunder kan der være brug for at indhente forskellige former for sagkyndig bistand, fx om barnets særlige behov og om forældrenes evner til at tage vare på deres barn.

Tilsvarende vil der fx i forhold til voksne handicappede være behov for at få vurderet, om den nødvendige hjælp (fortsat) kan ydes fagligt forsvarligt i hjemmet, eller om den faglig mest forsvarlige løsning er et særligt botilbud for personer med handicap.

Det er kommunen, der skal sørge for at skaffe det grundlag, som er nødvendigt for, at kommunen kan indsende en faglig begrundet indstilling til amtskommunen om den hjælp, der er brug for i den enkelte sag.

Grundtakstfinansieringen medfører opmærksomhed på afgrænsningen mellem kommunale og amtskommunale opgaver. Det gælder også mellem den kommunale og amtskommunale indsats i forbindelse med rådgivning, undersøgelser og behandling vedrørende børn og unge efter §§ 38 og 39 samt § 34. Det bemærkes, at indførelse af grundtakstfinansiering ikke medfører ændringer i kompetenceforholdene på dette område.

Ved afgrænsningen mellem kommunens og amtskommunes opgaver (efter §§ 38 og 39 og § 34) er udgangspunktet, at kommunen varetager den indledende oplysning af sager på børn- og ungeområdet. Det er således kommunen, der tager initiativ til en undersøgelse. Det vil i forlængelse heraf og i sammenhæng med princippet i grundtakstordningen være naturligt, at kommunerne efter reglerne i §§ 38 og 39 som udgangspunkt afholder udgifterne hertil, fx udgifterne til psykologiske undersøgelser. Udgifter til psykologiske undersøgelser vil dog tillige kunne være omfattet af indholdet i et døgnophold.

Efter § 51 har amtskommunen bl.a. pligt til at sørge for muligheder for ambulans behandling på institutioner for børn og unge med sociale adfærdsproblemer.

Afgrænsningen mellem § 34 og § 51 m.h.t. ambulans behandling har betydning for grundtakstfinansieringen. Ambulans behandling finder som udgangspunkt sted efter § 34. Det betyder en 100 pct. amtskommunal finansiering. Hvis imidlertid den ambulans behandling indgår i en beslutning om døgnophold

vil udgifterne hertil være omfattet af forslaget til § 40 b (og grundtakstfinansieringen). Det følger af, at disse udgifter ikke er holdt ude fra grundtakstfinansiering.

Det generelle udgangspunkt er således, at kommunen skal sørge for og betale for de udgifter, der er nødvendige til undersøgelser m.v., men at det ikke gælder, hvis der er tale om ydelser, som efter lovgivningen skal leveres og betales på anden vis. Som eksempel kan nævnes, at amtskommunen efter serviceloven ud over ovennævnte § 34 vedrørende børn og unge tillige efter § 69 yder rådgivning vedrørende voksne med handicap.

Når kommunen har skaffet sig et grundlag, der efter kommunens opfattelse tilsiger, at borgeren har behov for en af de hjælpeformer, som er omfattet af grundtakstfinansiering efter § 131 a, sender den en indstilling herom til amtskommunen. Denne indstilling skal være ledsaget af de faglige sociale oplysninger, som er nødvendige for, at amtskommunen kan tage stilling til sagen. Herefter skal amtskommunen træffe en afgørelse/ tage stilling til indstillingen.

I praksis er det sædvanligt, at borgerens behov for hjælp over tiden kan ændres, og at der derfor er behov for at justere hjælpen, herunder at træffe beslutninger om en anden form for hjælp. Da det er et bærende princip på det grundtakstbelagte område, at der skal være enighed mellem kommunen og amtskommunen om hjælpen – både når den besluttes, og når den efterfølgende udføres – vil det være nødvendigt at foretage en ny visitation, hvis der senere opstår behov for at justere i hjælpen. Fx hvis kommunen mener, at der er behov for at udvide eller indskrænke den hjælp, som borgeren har behov for.

For at bidrage til en effektiv og smidig sagsgang vil det være hensigtsmæssigt, at kommunerne og amtskommunen regionalt i fællesskab udarbejder principper, rammeaftaler, procedurer m.v. for visitationsprocessen. Det gælder fx i forhold til

- hvilke typer af oplysninger kommunens indstilling bør ledsages af i forhold til enkelte typer af tilbud,
- fremgangsmåden, når kommunen og amtskommunen ikke umiddelbart er enige om visitationen,
- hvornår der skal foregå en genvisitation, fordi behovet for hjælp ændres.

Efter § 3, stk. 2, i retssikkerhedsloven skal kommunen og amtskommunen fastsætte en frist for, hvor lang tid der må gå, inden der skal være truffet en afgørelse. Da både kommunen og amtskommunen træffer afgørelser i forbindelse med visitationsprocessen, skal kommunen således fastsætte frister om behandling af indstillinger til amtskommunen, og amtskommunen skal fastsætte frister for sin behandling af indstillin-